



Právo a judikatúra v praxi

Výber z najzaujímavejších nových rozhodnutí súdov

Obsah:

- 1. Výpoveď a dohoda o skončení pracovného pomeru na základe rovnakých dôvodov**
Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/94/2019 zo dňa 26. 2. 2020
- 2. Odôvodnenie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia**
Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/18/2019 zo dňa 29. 4. 2020
- 3. Dovolanie proti uzneseniu, ktorým bola vec vrátená prvostupňovému súdu**
Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/241/2019 zo dňa 30. 3. 2020
- 4. Vplyv doručenia rozsudku poisťovni na vyplatenie poistného**
Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/88/2019 zo dňa 31. 3. 2020
- 5. K obsahu náležitej starostlivosti potrebnej pre zvrátenie následkov zmeškania lehoty na zaplatenie udržiavacieho poplatku za patent**
Uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 23S/55/2020 zo dňa 25. 11. 2020
- 6. Obvinený z trestného činu podľa § 278 TZ musí byť v rámci poučenia oboznámený s konkrétnou sumou istiny aj príslušenstva, ktorých zaplatenie znamená účinnú lútosť**
Uznesenie Krajského súdu Trenčín sp. zn. 23S/55/2020 zo dňa 28. 1. 2021
- 7. Existencia majetku povinného v zahraničí nebráni zastaveniu exekúcie pre nedostatok jeho majetku**
Uznesenie Krajského súdu Nitra sp. zn. 8CoE/19/2020 zo dňa 18. 1. 2021
- 8. K možnosti vykonania tlačovej opravy ohľadom výroku v periodickej tlači na internetovom informačnom serveri**
Rozsudok Krajského súdu Bratislava sp. zn. 9Co/162/2019 zo dňa 17. 12. 2020
- 9. K začiatku plynutia premlčacej doby nároku na zaplatenie tzv. koncesionárskych poplatkov a k podmienkam jeho súdneho uplatnenia**
Rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 3Co/27/2020 zo dňa 1. 12. 2020
- 10. K možnosti poisťovne namietat cenu jednotlivých náhradných dielov použitých na opravu vozidla**
Rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Cob/33/2020 zo dňa 17. 9. 2020
- 11. Aplikácia § 66 ods. 1 písm. b) zákona o priestupkoch má prednosť pred aplikáciou § 66 ods. 2 písm. a) uvedeného zákona**
Rozsudok Krajského súdu Košice sp. zn. 6Sa/17/2019 zo dňa 30. 9. 2020
- 12. K vzájomnému vzťahu Občianskeho zákonníka a Zákona o ochrane spotrebiteľa**
Rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 7CoCsp/17/2020 zo dňa 28. 9. 2020
- 13. Kontrola označenia výrobkov predajnou cenou**
Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10Asan/5/2019 zo dňa 27. 2. 2020
- 14. Zástupcov obce do rady školy deleguje zastupiteľstvo, nie starosta**
Rozsudok Krajského súdu Košice sp. zn. 7S/76/2019 zo dňa 16. 9. 2020
- 15. K účelnosti a nevyhnutnosti vynaloženia nákladov na súdne konanie o zaplatenie dlhu a nákladov právneho zastúpenia v súvislosti s výkonom záložného práva**
Uznesenie Krajského súdu Trenčín sp. zn. 17Co/1117/2015 zo dňa 28. 9. 2016

1. Výpoveď a dohoda o skončení pracovného pomeru na základe rovnakých dôvodov

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/94/2019 zo dňa 26. 2. 2020

Anotácia:

Súd prvej inštancie rozsudkom určil, že výpoveď z pracovného pomeru daná žalobcovi zo strany žalovaného je neplatná a pracovný pomer žalobcu u žalovaného trvá. Na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že neboli splnené podmienky pre platné skončenie pracovného pomeru výpoveďou z dôvodu organizačnej zmeny pre nadbytočnosť zamestnanca, nakoľko v čase dania výpovede mal žalovaný 15 voľných pracovných miest operátora záchrannej zdravotnej služby a toto miesto žalobcovi neponúkol. Krajský súd rozsudok potvrdil. Žalovaný zamestnávateľ v dovolaní žiadal posúdiť otázku, či zamestnávateľ môže po tom, čo v zmysle § 74 Zákonníka práce prerokoval so zástupcami zamestnancov skončenie pracovného pomeru zamestnanca výpoveďou, ponúknuť takémuto zamestnancovi skončenie pracovného pomeru dohodou a prerokovanú výpoveď doručiť dotknutému zamestnancovi až v prípade, že tento ponuku zamestnávateľa na uzatvorenie dohody odmietne. Najvyšší súd podané dovolanie odmietol.

Právna veta:

Zákonník práce upravuje spôsoby skončenia pracovného pomeru dohodou alebo jednostranným právnym úkonom (výpoveďou, okamžitým skončením alebo skončením v skúšobnej dobe). Zo žiadneho ustanovenia Zákonníka práce a ani iného právneho predpisu totiž nevyplýva, že by skončenie toho istého pracovného pomeru viacerými právnymi úkonmi urobenými súčasne alebo postupne bolo zakázané (R 31/1998). Doručenie výpovede, hoci aj skôr, ako dôjde k uzavretiu dohody o skončení pracovného pomeru, nevyklučuje preto bez ďalšieho slobodu vôle zamestnanca uzavrieť dohodu z toho istého dôvodu. Ani vymedzenie tohto dovolacieho dôvodu z hľadiska prípustnosti dovolania nebolo dôvodné.

Právna oblasť: Pracovné právo

Právny inštitút: Skončenie pracovného pomeru

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 311/2001 Z. z. – § 59 ods. 1, § 61 ods. 2

2. Odôvodnenie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/18/2019 zo dňa 29. 4. 2020

Anotácia:

Okresný súd zamietol žalobu a v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobcovia proti žalovanej uplatňovali nárok o zaplatenie peňažnej náhrady v žalovanej sume na tom skutkovom základe, že žalovaná v určenom období užívala nehnuteľnosti vo výlučnom vlastníctve žalobcov neoprávnene. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že rozsah a spôsob (miera) užívania dotknutých nehnuteľností vo vlastníctve žalobcov v danom období žalovanou nenapĺňali podmienku nevyhnutnosti. Právne žalobcami uplatnený nárok kvalifikoval ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Na základe uvedeného dospel k záveru, že žalobcovia preukázali dôvodnosť žalobou uplatneného nároku, čo do jeho základu. Podľa súdu prvej inštancie ale žalobcovia v spore neunesli dôkazné bremeno zatažujúce ich, pokiaľ ide o preukázanie nimi tvrdenej výšky žalovaného nároku. Krajský súd rozsudok potvrdil.

Právna veta:

Samotná majetková ujma je predpokladom bezdôvodného obohatenia, a preto pokiaľ súd konštatoval dôvodnosť nároku čo do základu znamená to, že bezdôvodné obohatenie v určitej sume muselo skutočne vzniknúť. Je preto nelogické, aby pri konštatovaní existencie základu nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia žaloba bola zamietnutá z dôvodu nepreukázania jej výšky; existencia majetkovej ujmy je súčasťou základu nároku na jeho vydanie. Podľa dovolacieho súdu takéto rozhodnutia nemôžu byť ako celok presvedčivé, a teda ide o rozhodnutia, ktoré nespĺňajú jednu zo zákonných požiadaviek vyplývajúcich z ustanovenia § 220 ods. 2 C. s. p.

Právna oblasť: Občianske právo

Právny inštitút: Bez dôvodné obohatenie

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 40/1964 Zb. – § 451 ods. 1, § 456

3. Dovolanie proti uzneseniu, ktorým bola vec vrátená prvostupňovému súdu

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/241/2019 zo dňa 30. 3. 2020

Anotácia:

V konaní o vyporiadanie BSM okresný súd konštatoval, že manželstvo strán sporu bolo rozvedené, pričom po rozvode manželstva nedošlo k dohode o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Ako súd prvej inštancie ďalej uviedol, hnutelné veci a záhradnú chatku prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného, ktorého zároveň zaviazal uhradiť žalobkyni na vyrovnanie sumu 2 800,- eur. Vo vzťahu k bytu súd prvej inštancie konštatoval, že ani jedna zo strán sporu nedisponuje dostatočným objemom finančných prostriedkov na vyplatenie vyrovnacieho podielu druhej strany, preto ako spravodlivý spôsob vyporiadania BSM sa mu javilo prikázanie nehnuteľnosti do podielového spoluvlastníctva s tým, že v prípade záujmu niektorého zo spoluvlastníkov je možné iniciovať konanie o zrušenie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti s možnosťou nariadenia jej predaja. Krajský súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalobkyňa dovolaním napadla uznesenie, ktorým odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Právna veta:

Treba zdôrazniť, že samotná povaha zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu o zrušení rozhodnutia súdu prvej inštancie a vrátení veci tomuto súdu na ďalšie konanie otvára strane sporu možnosť v pokračujúcom konaní uplatniť všetky svoje procesné práva, vrátane práv na využitie riadnych, prípadne aj mimoriadnych opravných prostriedkov.

Vychádzajúc z uvedeného dovolací súd uzatvára, že proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bol zrušený rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátená tomuto súdu na ďalšie konanie, nie je dovolanie podľa § 420 C. s. p. prípustné; nejde o rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci samej ani o rozhodnutie, ktorým sa konanie (o veci vymedzenej žalobou) končí.

Právna oblasť: Občianske právo, Civilné procesné právo

Právny inštitút: BSM, Dovolanie

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 160/2015 Z. z. – § 420

4. Vplyv doručenia rozsudku poisťovni na vyplatenie poistného

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/88/2019 zo dňa 31. 3. 2020

Anotácia:

V prejednávanej veci sa žalobcovia ako pozostalí po obeti smrtelnej dopravnej nehody poddlžníckou žalobou podľa § 109 ods. 1 Exekučného poriadku domáhali zaplata náhrady nemajetkovej ujmy z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktoré mala vlastníčka motorového vozidla, ktorým škoda (ujma) bola spôsobená, uzatvorené so žalovanou poisťovňou. Vlastníčka tohto motorového vozidla bola na náhradu nemajetkovej ujmy (spoločne a nerozdielne s vodičom) zaviazaná rozhodnutím, v ktorom žalovaná poisťovňa vystupovala v pozícii vedľajšej účastníčky. Odvolací súd poddlžnícku žalobu žalobcov proti žalovanej poisťovni zamietol z dôvodu, že v konaní nebolo preukázané, či vôbec bol žalovanej poisťovni doručený právoplatný rozsudok o výške náhrady nemajetkovej ujmy priznanej žalobcom, a teda či nastala splatnosť žalobcami uplatneného nároku.

Žalobcovia v dovolaní tvrdia, že skutkové zistenia a závery odvolacieho súdu sú v rozpore s vykonanými dôkazmi, z ktorých nepochybne vyplýva, že ich nárok je splatný, a že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci, pretože zákon č. 381/2001 Z. z. nevyžaduje od poškodeného, aby sám zisťoval, či rozsudok o priznanej výške náhrady nemajetkovej ujmy bol poisťovni doručený ako poslednému subjektu konania, a v prípade, že nie, aby sám jej tento rozsudok znovu doručil, hoci poisťovňa tiež bola subjektom konania, v ktorom bol tento rozsudok vydaný a ktorý bol poisťovni súdom riadne doručený.

Právna veta:

Zmyslom ustanovenia § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. nie je, aby poškodený, ktorý ujmu vytrpel a ktorej odstránenia alebo zmiernenia sa domáha v rámci výkonu práva na súdnu ochranu, po tom, ako mu v súdnom konaní vedenom proti škodcovi a poisťovni bola táto ochrana poskytnutá a náhrada nemajetkovej ujmy priznaná, ešte osobitne zisťoval, v akom poradí bol vydaný rozsudok o výške tejto náhrady súdom doručovaný ostatným subjektom konania a či poisťovni (ktorá v tom istom konaní tiež vystupovala ako subjekt konania – či už ako procesná strana alebo ako intervenient) bol doručený ako poslednému subjektu konania (čím zároveň nadobudol právoplatnosť), alebo v prípade, že sa tak nestalo (t. j. že si ho prevzala skôr ako niektorý iný subjekt konania), aby potom sám iniciatívne tento rozsudok znovu doručoval poisťovni, pretože inak by nenastala splatnosť jemu prisúdeného nároku a poisťovni by napriek rozhodnutiu súdu nevznikla povinnosť mu vyplatiť poistné plnenie. Takáto interpretácia ustanovenia § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z., ktorou sa na poškodeného po vydaní meritórneho rozhodnutia ešte dodatočne kladú uvedené požiadavky, odporuje nielen jeho zmyslu, ale aj významu celého vedenia súdneho konania o zaplata náhrady nemajetkovej ujmy (v ktorom žalovaná poisťovňa bola riadnym a aktívnym subjektom konania v pozícii vedľajšieho účastníka a mala právny záujem na výsledku tohto konania, pretože vedela, že v prípade neúspechu na strane škodcov, títo budú od nej žiadať, aby žalobcom ako poškodeným bolo vyplatené prisúdené plnenie z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu) a nejaví sa ani ako spravodlivá.

Právna oblasť: Občianske právo

Právny inštitút: škoda spôsobená prevádzkou motorového vozidla

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 381/2001 – § 11 ods. 7

5. K obsahu náležitej starostlivosti potrebnej pre zvrátenie následkov zmeškania lehoty na zaplatenie udržiavacieho poplatku za patent

Uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 23S/55/2020 zo dňa 25. 11. 2020

Anotácia:

Rozhodnutie bolo vydané v konaní o správnej žalobe proti rozhodnutiu predsedu Úradu priemyselného vlastníctva SR v spojení s prvostupňovým rozhodnutím úradu, ktorým bola zamietnutá žiadosť poplatníka o uvedenie do predošlého stavu v zmysle ustanovenia § 10 zákona č. 495/2008 Z.z, ktorou poplatník sledoval zvrátenie zániku patentu v dôsledku zmeškania zákonnej lehoty na zaplatenie udržiavacieho poplatku za patent. Poplatník žiadosť odôvodnil tým, že napriek tomu, že náležitú starostlivosť zachoval, k nezaplateniu poplatku došlo zhodou nešťastných okolností spôsobených kombináciou mylnej interpretácie záznamov v systéme na sledovanie splatnosti udržiavacích poplatkov a úkonov súvisiacich s prevodom patentu. Úrad žiadosť zamietol najmä z toho dôvodu, že k dodatočnému overeniu zaplatenia udržiavacieho poplatku nedošlo ani po doručení upomienok na zaplatenie.

Súd rozhodnutie úradu zrušil. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia vyplýva, že nedostatok náležitej starostlivosti v zmysle ustanovenia § 10 zákona č. 495/2008 Z. z. treba vykladať predovšetkým ako opomenutie zaplatiť poplatok; z okolností prípadu však nevyplýva, že by na strane poplatníka došlo k opomenutiu – poplatník naopak nezaplatenie odôvodnil nešťastnou zhodou okolností. Úrad mal podľa názoru súdu tieto skutočnosti zohľadniť práve s ohľadom na zrejmy úmysel poplatníka poplatok riadne zaplatiť.

Právna veta:

- I. Správny súd zastáva názor, že posudzovať splnenie podmienky vynaloženia náležitej starostlivosti je potrebné v súvislosti s okolnosťami, ktorú si vyžadovali. Takouto okolnosťou, ktorá determinovala intenzitu náležitej starostlivosti bola skutočnosť, že dochádzalo k prevodu patentu, čo zároveň, z dôvodov vyššie uvedených logicky vylučovalo nezáujem žalobcu na zaplatení udržiavacieho poplatku za poskytovanie verejnoprávnej ochrany patentu.
- II. Správny súd má za to, že došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci, čo malo za následok vydanie nezákonného rozhodnutia. Nesprávne právne posúdenie vychádza z nesprávnej aplikácie správnej úvahy, že nejde o ojedinelú a mimoriadnu okolnosť, ale o sled viacerých okolností, na základe ktorých nemožno ustáliť záver, že žalobca postupoval s náležitou starostlivosťou primeranou okolnostiam. Omyl v úsudku pramení najmä z nezohľadnenia skutočnosti, že k nezaplateniu udržiavacieho poplatku s následkom zániku patentu došlo v období, keď žalobca nadobúdala patent s úmyslom stať sa majiteľom patentu. A teda nebol dôvod pochybovať o tom, že by žalobca nemal záujem zaplatiť udržiavací poplatok za udržiavanie platnosti patentu, čo je základnou podmienkou jeho verejnoprávnej ochrany.

Právna oblasť: Právo duševného vlastníctva

Právny inštitút: Poplatok za udržiavanie platnosti patentu

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 495/2008 Z. z. – § 10

6. Obvinený z trestného činu podľa § 278 TZ musí byť v rámci poučenia oboznámený s konkrétnou sumou istiny aj príslušenstva, ktorých zaplatenie znamená účinnú ľútosť

Uznesenie Krajského súdu Trenčín sp. zn. 23S/55/2020 zo dňa 28. 1. 2021

Anotácia:

Rozhodnutie bolo vydané v nadväznosti na sťažnosť prokurátora proti uzneseniu okresného súdu, ktorým bola odmietnutá obžaloba pre prečin nezaplatenia dane a poistného. K odmietnutiu obžaloby došlo z dôvodu porušenia práva na obhajobu. Prokurátor namietal, že odmietnutie obžaloby bolo nedôvodné, pretože podľa jeho názoru došlo k riadnemu poučeniu obvinených o podmienkach účinnej ľútosti a títo sa vyjadrili, že nemajú prostriedky na úhradu dlžných daní.

Krajský súd Trenčín sťažnosť prokurátora zamietol. Jedným z dôvodov zamietnutia bola skutočnosť, že obvineným nebol preukázateľne oznámený termín na oboznámenie sa s výsledkami vyšetrovania za účelom určenia lehoty na využitie inštitútu účinnej ľútosti s poučením týkajúcim sa posledného dňa pre ich splnenie. Zároveň však krajský súd výslovne uviedol, že v prípade trestného činu nezaplatenia dane a poistného musia orgány činné v trestnom konaní v rámci poučenia pre obvineného uviesť nielen konkrétnu výšku dlžnej istiny, ale aj konkrétnu sumu dlžného príslušenstva, ktorej zaplatenie povedie k zániku trestnosti trestného činu.

Právna veta:

Riadne splnenie poučovacej povinnosti v zmysle § 34 ods. 5 Tr. por. v spojení s princípom právnej istoty vo vzťahu k možnosti využiť účinnú ľútosť v prípade trestného činu podľa § 278 Tr. zák. vyžaduje zo strany orgánov činných v trestnom konaní aj konkrétnu kvantifikáciu (uvedenie konkrétnej sumy) nielen dane, ktorá má byť zaplatená, ale kumulatívne aj určenie výšky príslušenstva (viď znenie slov „ak splatná daň a príslušenstvo“ v ustanovení § 86 ods. 1 písm. d/ Tr. zák.). Iba tak môže obvinený mať právnu istotu, že ak zaplatí konkrétnu sumu, nastane následok účinnej ľútosti.

Právna oblasť: Trestné právo

Právny inštitút: Zánik trestnosti, Nezaplatenie dane a poistného, Práva a povinnosti obvineného

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 300/2005 Z. z. – § 86 ods. 1 písm. d), § 278
301/2005 Z. z. – § 34 ods. 5

7. Existencia majetku povinného v zahraničí nebráni zastaveniu exekúcie pre nedostatok jeho majetku

Uznesenie Krajského súdu Nitra sp. zn. 8CoE/19/2020 zo dňa 18. 1. 2021

Anotácia:

Rozhodnutie bolo vydané v nadväznosti na zastavenie exekúcie súdom prvej inštancie s poukazom na skutočnosť, že povinný nemá žiaden majetok, ktorý by bolo možné speňažiť a ktorý by postačoval aspoň na úhradu trov exekúcie. Oprávnený sa bránil tým, že zistené skutočnosti sa nemôžu zakladať na pravde, nakoľko mu povinný krátko pred zastavením exekúcie uhradil celú vymáhanú istinu, o čom oprávnený zároveň exekútora upovedomil. Už z uvedeného je zrejmé, že povinný musí nejakým majetkom disponovať. Exekútor uviedol, že z jeho zistení vyplýva, že plnenie povinného nemôže pochádzať zo zdrojov povinného na území Slovenskej republiky.

Krajský súd Nitra dal za pravdu exekútorovi a rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil. V odôvodnení rozhodnutia zdôraznil, že zahraničný majetok povinného nemôže brániť zastaveniu exekúcie pre jeho nemajetnosť, pretože slovenský exekútor vykonáva svoju pôsobnosť len na území Slovenskej republiky. Ak by teda oprávnený chcel uspokojiť pohľadávku zo zahraničných zdrojov, musí podniknúť kroky pre výkon rozhodnutia v štáte, kde sa majetok povinného nachádza. Ak však na Slovensku nijaký majetkový zdroj povinného nie je, je ďalšie pokračovanie v exekúcii neúčelné a zastavenie exekúcie je preto dôvodné.

Právna veta:

Skutočnosť, že oprávnená uhradila pohľadávku priamo oprávnenému nemôže založiť zmenu rozhodnutia, pretože aj keď povinná disponuje peňažnými prostriedkami resp. iným majetkom v zahraničí, tento nie je postihnuteľný súdnym exekútorom vykonávajúcim exekúciu na území Slovenskej republiky, pretože jeho právomoc je daná územnou pôsobnosťou Exekučného poriadku, ktorý je limitovaný štátnym územím, pre ktorý bol vydaný. Ak by oprávnený chcel postihnúť majetok povinný v zahraničí, je potrebné, aby požiadal o uznanie a výkon predmetného exekučného titulu a následný výkon jeho exekučného titulu sa bude riadiť právnym poriadkom príslušného štátu. Na základe uvedených skutočností preto nepovažoval odvolací súd ďalšie vedenie exekučného konania proti povinný na území Slovenskej republiky za účelné.

Právna oblasť: Exekúcie a výkon rozhodnutí

Právny inštitút: Zastavenie exekúcie exekútorom

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 233/1995 Z. z. – § 61n ods. 1 písm. c), d)

8. K možnosti vykonania tlačovej opravy ohľadom výroku v periodickej tlači na internetovom informačnom serveri

Rozsudok Krajského súdu Bratislava sp. zn. 9Co/162/2019 zo dňa 17. 12. 2020

Anotácia:

Rozhodnutie bolo vydané v spore o uloženie povinnosti uverejnenia opravy podľa tlačového zákona. Súd prvej inštancie žalobu zamietol s odkazom na skutočnosť, že žalobca v rámci znenia opravy požadoval uverejnenie textu, ktorý mal podľa súdu aj povahu hodnotiaceho úsudku; žalobca tým pádom žiadal uloženie povinnosti nad rámec inštitútu tlačovej opravy, ktorá má spočívať len v oprave nepravdivého tvrdenia. Napriek tomu, že žalobca preukázal čiastočnú nepravdivosť niektorých tvrdení, bol podľa názoru súdu návrh na opravu v značnom nepomere s uverejneným článkom.

Krajský súd Bratislava rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil, a to na najmä kvôli rozdielnemu posúdeniu dôkazného bremena ohľadom pravdivosti výrokov, keď zdôraznil, že toto znáša vydavateľ periodickej tlače. V súvislosti s jedným z posudzovaných výrokov, ktorý vydavateľ „opravil“ prečiarknutím nesprávnej hodnoty a uvedením správnej súd upozornil, že za splnenie povinnosti vykonať tlačovú opravu v rovnakej periodickej tlači v zmysle ustanovenia § 7 ods. 5 tlačového zákona nie je v žiadnom prípade možné považovať opravu vykonanú na internetovom informačnom serveri, ktorý podľa zákonnej definície zároveň nemožno považovať za periodickú tlač.

Právna veta:

Vydavateľ periodickej tlače je v zmysle § 7 ods. 5 Tlačového zákona povinný uverejniť tlačovú opravu v rovnakej periodickej tlači ako bola navrhnutá alebo dohodnutá v rovnakej periodickej tlači alebo agentúrnom spravodajstve, na rovnocennom mieste a rovnakým písmom, akým bolo uverejnené nepravdivé skutkové tvrdenie a s označením „oprava“. Uvedené náležitosti v danom prípade uverejneným na webovom portáli neboli v žiadnom prípade dodržané, keď v prípade webového portálu nejde o periodickú tlač za ktorú je možné považovať noviny, časopisy alebo inú tlač, vydávanú pod rovnakým názvom, s rovnakým obsahovým zameraním a v jednotnej grafickej úprave, najmenej dvakrát v kalendárnom roku (§ 2 ods. 1 tlačového zákona). Vydanie periodickej tlače je súbor rovnakých alebo iba regionálnymi časťami alebo jazykom sa odlišujúcich výtlačkov periodickej tlače (§ 2 ods. 2 tlačového zákona). Nakoľko periodickou tlačovou sú vydania (výtlačky), periodickou tlačovou nie je obsah internetových informačných serverov.

Právna oblasť: Občianske právo

Právny inštitút: Právo na opravu

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 167/2008 Z. z. – § 2 ods. 1, 2, § 7 ods. 5, § 10 ods. 2, 3

9. K začiatku plynutia premlčacej doby nároku na zaplatenie tzv. koncesionárskych poplatkov a k podmienkam jeho súdneho uplatnenia

Rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 3Co/27/2020 zo dňa 1. 12. 2020

Anotácia:

Krajský súd Prešov v rozhodnutí označuje okamih, v ktorom začína plynúť premlčacia doba nároku na úhradu za služby verejnosti poskytované zo strany RTVS. Súd prvej inštancie žalobou uplatnený nárok čiastočne nepriznal, a to z dôvodu, že žalobca nevyzval žalovaného na jeho úhradu v lehote 60 dní odo dňa, kedy sa dozvedel o omeškaní s jej zaplatením. Námietkou premlčania vznesenou žalovaným sa nezaoberal, pretože to v kontexte vysloveného právneho názoru považoval za nadbytočné.

Krajský súd naopak v nadväznosti na podané odvolanie rozsudok súdu prvej inštancie zmenil. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že odoslanie (ani doručenie) výzvy na zaplatenie v lehote 60 dní od zistenia omeškania s úhradou podľa ustanovenia § 10 ods. 2 zákona č. 340/2012 Z. z. nemá vplyv na okamih splatnosti úhrady a teda ani na začiatok plynutia premlčacej doby, ktorá v zmysle ustanovenia § 7 ods. 2 uvedeného zákona začína plynúť prvým dňom mesiaca nasledujúceho po mesiaci, za ktorý sa úhrada platí.

Právna veta:

Účelom premlčania ako právneho inštitútu je zvyšovanie právnej istoty tým, že núti veriteľa uplatniť si svoje subjektívne právo v primeranom čase (v premlčacej lehote) tak, aby dlžníci neboli po časovo neprimeranú dobu nútení plniť si svoje povinnosti. Plynutím času sa totiž môže oslabovať spôsobilosť dlžníka brániť sa proti uplatnenému nároku (prostriedky procesnej obrany), čo môže vyhovovať veriteľovi. Ust. § 7 ods. 2 a § 10 ods. 1 zákona č. 340/2012 Z. z. o úhrade za služby verejnosti poskytované RTVS jasne stanovujú, že úhradu za príslušný kalendárny mesiac je platiteľ povinný zaplatiť do posledného dňa príslušného kalendárneho mesiaca, inak je v omeškaní. Aj keď podľa ust. § 10 ods. 2 zákona č. 340/2012 Z. z. je vyberateľ úhrady povinný po zistení, že platiteľ je v omeškaní so zaplatením úhrady, platiteľa písomne vyzvať na zaplatenie tejto úhrady, podľa názoru odvolacieho súdu, táto výzva nemá vplyv na splatnosť úhrady a ani na plynutie premlčacej lehoty (výzva má vplyv na možnosť uplatnenia pokuty podľa § 10 ods. 3 citovaného zákona).

Právna oblasť: Občianske právo hmotné, Správne právo

Právny inštitút: Úhrada za služby verejnosti poskytované RTVS

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 40/1964 Zb. – § 101
340/2012 Z. z. – § 7 ods. 2, § 10 ods. 1, 2

10. K možnosti poisťovne namietat cenu jednotlivých náhradných dielov použitých na opravu vozidla

Rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Cob/33/2020 zo dňa 17. 9. 2020

Anotácia:

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli poisťnú zmluvu, predmetom ktorej bolo havarijné poistenie osobného motorového vozidla. Predmetom sporu po čiastočnom zastavení konania je nárok žalobcu proti žalovanému na zaplatenie istiny 446,90 eur, predstavujúcej nepriznané poisťné plnenie za náhradné diely použité pri oprave poškodeného motorového vozidla. Súd prvej inštancie vyhovel žalobe a uložil žalovanému túto sumu žalobcovi zaplatiť.

Právna veta:

- I. Servis pri oprave motorového vozidla nemôže robiť prieskum najlacnejších náhradných dielov a na opravu jedného vozidla objednávať diely od množstva ďalších dodávateľov, keď žalovaný pri výpočte poisťného plnenia používa náhradné diely za najnižšie ceny od rôznych dodávateľov. Zároveň servis môže na opravu použiť aj náhradné diely od výrobcov/dodávateľov, ktorých žalovaný nemá vo svojej databáze, a to nemôže byť v neprospech poisteného, resp. žalobcu. Taktiež je bezpredmetné, za akú cenu našiel náhradné diely žalovaný, pretože servis vystupuje ako podnikateľský subjekt a ceny, za ktoré nadobudne náhradné diely sa nemusia stotožňovať s cenou uvedenou na faktúre. Servis je oprávnený si dať na jednotlivé diely svoju maržu/prirážku (čo je aj v súlade s právom slobodne podnikat) a poisťovňa je povinná túto skutočnosť rešpektovať, preto ceny náhradných dielov nájdených poisťovňou nemusia zodpovedať skutočnej cene náhradných dielov a tomu zodpovedajúcej skutočnej škode na motorovom vozidle.
- II. Povinnosť servisu, resp. žalobcu, vydať poškodenému nadobúdacie doklady k náhradným dielom, nemá oporu v zákone. Ak by sa prijalo stanovisko žalovaného, potom pri predkladaní nadobúdacích dokladov od servisu, by servis mal ďalej žiadať doklady od svojho dodávateľa, dodávateľ autoservisu potom ďalej od výrobcu, aby bolo možné zistiť originalitu a pôvodnú cenu náhradného dielu. Keďže opravu realizoval autoservis, na preukázanie oprávnenosti poisťného plnenia postačuje ako hodnoverný doklad faktúra o oprave vozidla.

Právna oblasť: Občianske právo, Poisťovníctvo

Právny inštitút: zmluvné poistenie

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 40/1964 Zb. – § 779

11. Aplikácia § 66 ods. 1 písm. b) zákona o priestupkoch má prednosť pred aplikáciou § 66 ods. 2 písm. a) uvedeného zákona

Rozsudok Krajského súdu Košice sp. zn. 6Sa/17/2019 zo dňa 30. 9. 2020

Anotácia:

Podľa žalobcu (Krajskej prokuratúry) žalovaný (Okresný úrad) mal pochybiť tým, že na základe predloženej správy orgánu vyhľadávania a objasňovania priestupkov príslušnej polície podľa § 60 ods. 3 písm. d/ zákona o priestupkoch vec odložil podľa § 66 ods. 1 písm. b/ zákona o priestupkoch. Podľa tohto správny orgán vec odloží bez toho, aby začal konanie, ak osoba podozrivá z priestupku v čase spáchania priestupku nedovърšila pätnásty rok svojho veku alebo trpela duševnou poruchou, pre ktorú nemohla rozpoznať, že svojím konaním porušuje alebo ohrozuje záujem chránený zákonom, alebo nemohla ovládať svoje konanie.

Právna veta:

Aplikácia podľa § 66 ods. 1 písm. b/ zákona o priestupkoch má prednosť pred aplikovaním § 66 ods. 2 písm. a/ zákona o priestupkoch.

Právna oblasť: Správne právo

Právny inštitút: Priestupky

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 372/1990 Zb. – § 66 ods. 1 písm. b), § 66 ods. 2 písm. a)

12. K vzájomnému vzťahu Občianskeho zákonníka a Zákona o ochrane spotrebiteľa

Rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 7CoCsp/17/2020 zo dňa 28. 9. 2020

Anotácia:

Prvoinštančný súd napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 100 eur. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že rozsudkom bolo uložené žalovanému zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy dlžníka k zmluve o revolvingovom úvere medzi žalobkyňou a žalovaným na výkon zrážok zo mzdy žalobkyne.

Keďže žalovaný preukázateľne porušil práva žalobkyne, súd prvej inštancie považoval samotný nárok žalobkyne na primerané finančné zadostučinenie za dôvodný.

Právna veta:

Všeobecným právnym predpisom upravujúcim ochranu spotrebiteľa nie je Občiansky zákonník, ale zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Vo vzťahu k tomuto právnemu predpisu aj Občiansky zákonník má povahu osobitného predpisu a vo svojich ustanoveniach len dopľňa všeobecnú úpravu danú zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov o ďalšie osobitné ustanovenia zamerané na ochranu spotrebiteľov. Je to zrejmé z ust. § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov, podľa ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu predne prijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, pričom v poznámke k tomuto ustanoveniu je daný odkaz na ust. § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka.

Právna oblasť: Občianske právo

Právny inštitút: ochrana spotrebiteľa

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 40/1964 Zb. – § 52, § 52a, § 53, § 53a, § 53b, § 53c, § 53d, § 54, § 54a
250/2007 Z. z. – § 1, § 3 ods. 3

13. Kontrola označenia výrobkov predajnou cenou

Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10Asan/5/2019 zo dňa 27. 2. 2020

Anotácia:

Krajský súd zrušil rozhodnutie žalovaného – Slovenskej obchodnej inšpekcie, Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie – z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia a vec vrátil prvostupňovému orgánu verejnej správy na ďalšie konanie. Rozhodnutím SOI bola uložená žalobcovi pokuta za porušenie povinností správne účtovať ceny, vydať spotrebiteľovi doklad o kúpe, zreteľne označiť výrobok predajnou cenou a označiť výrobky jednotkovou cenou.

Právna veta:

Najvyšší súd zdôrazňuje, že nebolo povinnosťou inšpektorov vyhľadávať a zisťovať, či informácie o cenách kontrolovaných výrobkov neboli sprístupnené spôsobom, ktorý pri výkone kontroly bežným vnímaním nezaregistrovali a nezaznamenali, a ktorý by bolo možné kvalifikovať ako splnenie povinnosti informovať spotrebiteľa o predajnej a jednotkovej cene výrobku. Ak si bol predávajúci vedomý toho, že informačnú povinnosť o cenách výrobkov splnil akýmkoľvek zákonne súladným spôsobom, bolo jeho právom a imanentným záujmom takúto skutočnosť oznámiť kontrolnému orgánu (uviesť do inšpekčného záznamu) a svoje tvrdenie relevantne preukázať v priebehu vykonávanej kontroly a následného správneho konania.

Právna oblasť: Občianske právo

Právny inštitút: Ochrana spotrebiteľa

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 250/2007 Z. z. – § 14, § 14a

14. Zástupcov obce do rady školy deleguje zastupiteľstvo, nie starosta

Rozsudok Krajského súdu Košice sp. zn. 7S/76/2019 zo dňa 16. 9. 2020

Anotácia:

Dekrétom obec ako zriaďovateľ Základnej školy s materskou školou, konajúc starostom obce v súlade s § 25 ods. 5 zákona č. 596/2003 Z. z. o štátnej správe v školstve a školskej samospráve a § 13 ods. 4 písm. e) a ods. 5 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení delegoval konkrétnu osobu za obec ako zriaďovateľa školy do Rady školy na presne stanovené funkčné obdobie. Proti tomuto dekrétu podala Okresná prokuratúra protest prokurátora a navrhla predmetný dekrét zrušiť orgánom verejnej správy ako nezákonný. V proteste uviedla, že je v tomto prípade sporné, kto koná za obec, ako zriaďovateľa základnej a materskej školy, vo veci delegovania zástupcu do Rady školy.

Právna veta:

Zo zákona č. 596/2003 Z. z. je zrejmé, že jeho koncepcia je založená na konštrukcii rozhodovania obce, ako zriaďovateľa školy, a to v zastúpení obecným zastupiteľstvom. Iba vo výnimočných prípadoch, a to výlučne vtedy, ak to zákon č. 596/2003 Z. z. výslovne (priamo) v konkrétnom ustanovení určuje, prechádza oprávnenie konať v mene zriaďovateľa na starostu obce, prípadne iný subjekt (napr. § 3 ods.11 alinea prvá zákona č. 596/2003 Z. z., podľa ktorého vo veci vymenúvania a odvolávania riaditeľa školy alebo riaditeľa školského zariadenia, ktorého zriaďovateľom je orgán podľa § 2 ods. 1 písm. b) až d), vystupuje za zriaďovateľa starosta obce, predsedá samosprávneho kraja alebo prednosta okresného úradu v sídle kraja. Na vymenúvanie a odvolávanie riaditeľa sa nevzťahuje osobitný predpis.) Keďže zákon č. 596/2003 Z. z. výslovne v žiadnom jeho ustanovení nezveruje právomoc delegovať zástupcu obce, ako zriaďovateľa do Rady školy starostovi, má súd za to, vychádzajúc z vyššie uvedenej konštrukcie zákona, že v tejto veci patrí kompetencia obecnému zastupiteľstvu.

Právna oblasť: Správne právo

Právny inštitút: Školstvo

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 369/1990 Zb. – § 11 ods. 4, § 13 ods. 4
596/2003 Z. z. – § 25

15. K účelnosti a nevyhnutnosti vynaloženia nákladov na súdne konanie o zaplatenie dlhu a nákladov právneho zastúpenia v súvislosti s výkonom záložného práva

Uznesenie Krajského súdu Trenčín sp. zn. 17Co/1117/2015 zo dňa 28. 9. 2016

Anotácia:

Rozhodujúcou otázkou konania bolo posúdenie, ktoré náklady záložného veriteľa, v tomto prípade žalovaného, súvisiace s výkonom záložného práva sú na výkon záložného práva nevyhnutne a účelne vynaložené. Iba na úhradu takýchto nákladov mal totiž žalovaný právo voči žalobcovi v zmysle § 151l ods. 3 OZ a iba takéto náklady si mohol v danom prípade ponechať z výťažku dražby v zmysle § 25 ods. 1 Zák. č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách. Časť výťažku prevyšujúcu zabezpečenú pohľadávku a nevyhnutne a účelne vynaložené náklady v súvislosti s výkonom záložného práva bol žalovaný povinný vydať žalobcovi podľa § 151m ods. 10 OZ.

Právna veta:

- I. Pre výkon záložného práva nie sú nevyhnutné také náklady záložného veriteľa (§151 l ods. 3 OZ), ktoré boli spojené s inými spôsobmi uplatnenia práva než je samotný výkon záložného práva, pokiaľ neboli pre výkon záložného práva podmienkou, bez splnenia ktorej by výkon záložného práva nebol realizovateľný. V danom prípade súdne konanie o zaplatenie dlhu takouto podmienkou pre výkon záložného práva na jeho splnenie nebolo a k výkonu záložného práva bolo možné pristúpiť aj bez uplatnenia pohľadávky na súde. Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnuté rozhodnutie v jeho vyhovujúcej časti potvrdil.
- II. Právne zastúpenie v procese výkonu záložného práva nie je možné považovať za neúčelné a nie nevyhnutné. Ako každý právom upravený postup má svoje špecifiká, pri ktorých nemožno spravodlivo požadovať, aby účastník tohto postupu nevyužil kvalifikovanú pomoc, za ktorú je potom samozrejme potrebné poskytnúť odmenu.

Právna oblasť: Občianske právo

Právny inštitút: Záložné právo

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 40/1964 Zb. – § 151l ods. 3